

246. Bijbelstudie over DE HEMELVAARTSDAG CHAG HA'ALIYA חג העלייה

Thuisreis na volbrachte taak

Terwijl ik deze Bijbelstudie zit te schrijven, bevinden we ons nog in de eerste helft van de 49 dagen durende periode tussen **יום הבכורים** Yom haBikurim [de Dag van de Eerstelingen], die zijn naam ontleent aan het feit, dat de Israëlieten op de dag na de Shabat die in de week van de ongezuurde broden valt, de eerstelinggarven van de gersteoogst als beweegoffer naar de tempel moesten brengen, en **חג השבועות** Chag haShavuot [het Feest der Weken], dat door de christenen het Pinksterfeest genoemd wordt. Het Nederlandse 'Pinksteren' is namelijk net als het Engelse 'Pentecost' afgeleid van de Griekse naam van het Wekenfeest in het Nieuwe Testament, **πεντηκοστή** pentēkostē, hetgeen letterlijk 'de vijftigste' betekent.

De veertigste dag van de Omertelling

Het gebod van HaShem om elke dag te tellen gedurende deze periode vinden we in de Tora: *"Dan zult gij tellen van de dag na de Shabat, van de dag waarop gij de Omer [garve] van het beweegoffer gebracht hebt: zeven volle weken zullen het zijn; tot de dag na de zevende Shabat zult gij tellen, vijftig dagen; dan zult gij een nieuw spijsoffer de Eeuwige brengen!"* (**ויקרא** Vayiq'ra [Leviticus] 23:15-16, NBG). NBV: *"Vanaf die dag na de Shabat, vanaf de dag dat de Omer [schoof] omhoog geheven is, moeten zeven volle weken worden afgeteld, tot de dag na de zevende Shabat. Vijftig dagen moeten jullie aftellen, en dan moeten jullie de Eeuwige een graanoffer aanbieden uit de nieuwe tarweoogst!"* Hierdoor is er een direct verband tussen Pesach en Shavuot, Pasen en Pinksteren. Yeshua, die bij het aanbreken van Yom haBikurim is opgestaan, is de Eersteling van de gersteoogst, en de drieduizend zielen die na de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag, die in **במדבר** Bamid'bar [Numeri] 28:26 daarom eveneens Yom haBikurim genoemd wordt, aan de gemeente werden toegevoegd, waren de eerstelingen van de tarweoogst! De telling van de vijftig dagen dankt zijn naam **ספירת העומר** Sefirat haOmer [omertelling] aan de **עומר** Omer [schoof ofwel garve] die op de dag na de Shabat als beweegoffer naar de priester gebracht moest worden.

Helaas waren de Farizeeën van mening dat met de Shabat de eerste dag van Chag haMatzot [het Feest der Ongezuurde Broden] bedoeld zou zijn, de 15^e Nisan, en zo werd het een Joodse traditie tot de dag van vandaag de Omer te tellen vanaf de 16^e Nisan, waardoor Shavuot dus voor altijd uitkwam op de 6^e Sivan, ongeacht welke dag van de week het is. Wij als messiasbelijdende gelovigen dienen echter de leer van Yeshua na te volgen en niet de leer van de rabbijnen en beginnen derhalve de Omer pas te tellen vanaf de eerste dag der week, de opstandingdag van Yeshua haMashiach, al wijken we daarmee net als met de seiderviering op de 14^e Nisan af van de heersende Joodse opvatting hieromtrent. Wij weten ons hierin echter ook door de Tora gesteund, want er staat namelijk niet alleen geschreven, dat men vanaf de dag ná de Shabat moet tellen, maar ook dat men tot de dag ná de zevende Shabat moet tellen, zeven volle weken! Een volle week begint altijd met de zondag als eerste dag van de week en eindigt met de Shabat als laatste dag van de week. Als de omertelling dus letterlijk begint op de dag na de Shabat, dus op de eerste dag der week, en er gesproken wordt over zeven volle weken, dan is de zevende Shabat ook daadwerkelijk de laatste dag van de zevende week. Derhalve zal Shavuot volgens de Tora ook altijd op een zondag vallen en nooit op een doordeweekse dag.

De veertigste dag van de Bijbelse Sefirat haOmer [Omertelling], is hier in Nederland en vele andere landen een vrije dag: de Hemelvaartsdag. Wat houdt dat in? Wat vieren of herdenken wij op deze dag precies? Wel, Yeshua stond op uit het graf op de eerste dag van

de Omer en in מפעלות Mif'alot [Handelingen] 1:3 lezen wij vervolgens: *“Na Zijn lijden en dood heeft Hij hun herhaaldelijk bewezen dat Hij leefde; gedurende veertig dagen is Hij in hun midden verschenen en sprak met hen over het koninkrijk van G'd!”* (NBV). Bijbel in Gewone Taal: *“De apostelen hebben gezien dat Yeshua [Jezus] na Zijn dood weer leefde. Hij heeft hun dat op allerlei manieren bewezen, veertig dagen lang. Hij kwam vaak bij hen, en dan sprak Hij met hen over G'ds nieuwe wereld!”* En dan, op de veertigste dag van Sefirat HaOmer, vond één van de belangrijkste gebeurtenissen in de Bijbelse geschiedenis plaats: Zijn hemelvaart! BasisBijbel: *“Want nadat Hij uit de dood was opgestaan, liet Hij Zich nog vaak aan de leerlingen zien. Pas na veertig dagen ging Hij naar de hemel!”* De Talmidim [discipelen] zagen Hem opstijgen, maar tot het moment waarop aan hen Zijn wederkomst beloofd werd, waren ze volgens mij zeer zeker niet in feeststemming, want voor hen was de Omertijd sowieso al een periode van rouw en droefheid vanwege het vooruitzicht dat zij hier op aarde definitief afscheid zouden moeten nemen van Hem. Reeds na Zijn opstanding wees Yeshua namelijk bij Zijn ontmoeting met Mir'yam haMag'dalit [Maria Magdalena] al op Zijn aanstaande hemelvaart: *“Yeshua zeide tot haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar Mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, naar Mijn G'd en uw G'd. Mir'yam haMag'dalit [Maria van Magdala] ging heen en boodschapte de discipelen, dat zij de Heer had gezien en dat Hij haar dit gezegd had!”* (יוחנן Yochanan [Johannes] 20:17-18, NBG).

Eerst was er de rouw om de dood van hun Rabbi. Toen ze eenmaal ervan overtuigd waren, dat Hij uit de dood was opgestaan en weer leefde, kwam er opnieuw droefheid in hun hart, toen Hij hen vertelde, dat Hij hen spoedig zou verlaten. Deze periode van verdriet zou voor hen evenals voor alle andere Joden pas eindigen als ook de Omertijd na 49 dagen officieel eindigde, en Shavuot, het Wekenfeest, zou aanbreken. Maar het kwam gelukkig heel anders dan zij hadden verwacht: *“Toen Hij zo heenging en zij naar de hemel staarden, stonden er plotseling twee mannen in witte kleren bij hen. Dezen zeiden: Mannen van Galilea, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Yeshua [Jezus] is van jullie weggenomen en naar de hemel gegaan, maar zoals jullie Hem naar de hemel hebben zien opstijgen, zo zal Hij terugkomen!”* (מפעלות Mif'alot [Handelingen] 1:10-11, Groot Nieuws Bijbel). Nu waren zij gerustgesteld, want Hij komt terug! Daarom lezen wij vervolgens: *“De leerlingen keerden in grote blijdschap naar Jeruzalem terug en waren voortdurend in de tempel, lovende G'd!”* (Lucas 24:52-53, Groot Nieuws Bijbel).

Op de 40^e dag van de Omertelling gebeurde er dus iets heel wonderlijks dat de grote vreugde en de blijdschap van de 33^e dag, Lag baOmer genaamd, nog ver zou overtreffen! De Messiasbelijdende gelovigen noemen deze blijde gebeurtenis vanouds עלייה השמימה Aliya haShamayima [hemelvaart] en deze 40^e dag na Zijn opstanding wordt daarom gevierd als יום עליית ישוע לשמים Yom Aliyat Yeshua laShamayim [Dag van Yeshua's opstijging naar de hemel] of kortweg חג העלייה Chag haAliya [Hemelvaartsfeest] genaamd. Dit mag niet verward worden met יום העלייה Yom haAliya [de Dag van de Aliya], want dat is een nationale feestdag in Israël, die jaarlijks op de 10^e Nisan gevierd wordt om de terugkeer van Joden naar het land van hun voorouders te erkennen als basis voor het bestaan van de Joodse staat Israël, en om de bijdragen van deze olim aan de Israëlische samenleving te eren. Yom haAliya dient ook ter herdenking van de intrede van het volk Israël in het Beloofde Land, die volgens de TeNaCH [Hebreeuwse Bijbel] op de 10^e Nisan plaatsvond: *“Het volk bereikte de overkant van de Jordaan op de tiende dag van de eerste maand, en het sloeg zijn kamp op bij Gil'gal, dat oostelijk van Yericho ligt!”* (יהושע Y'hoshua [Jozua] 4:19, NBV). De tiende Nisan was tevens de dag waarop Yeshua de heilige stad Jeruzalem binnentrok en door het volk met palmtakken als een koning werd onthaald. Maar zoals gezegd moeten we Yom haAliya [de Dag van de Aliya] dus niet met Chag haAliya [de Feest van de Hemelvaart] verwarren.

In B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] schrijft Lucas over deze 40^e dag van de Omertelling twee verslagen: *“Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Teofilus, over al wat Yeshua begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen, nadat Hij aan de Sh'lichim [apostelen], die Hij had uitgekozen, door Ruach haQodesh [de heilige Geest] Zijn*

bevelen had gegeven; aan wie Hij Zich ook na Zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk G'ds betreft. En terwijl Hij met hen aanzat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt. Want Yochanan [Johannes] doopte met water, maar gij zult met Ruach haQodesh [de Heilige Geest] gedoopt worden, niet vele dagen na deze. Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël? Hij zeide tot hen: Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft, maar gij zult kracht ontvangen, wanneer Ruach haQodesh over u komt, en gij zult Mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde!" (מִפְעֻלוֹת Mif'alot [Handelingen] 1:1-8, NBG). "Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen. En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Mashiach [Messias] moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, en dat in Zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem. Gij zijt getuigen van deze dingen. En zie, Ik doe de belofte Mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge. En Hij leidde hen naar buiten tot bij Beit An'yah [Betanië] en Hij hief de handen omhoog en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde!" (Lucas 24:45-51, NBG).

Marcus beschrijft deze met het menselijke verstand niet te bevatten hemelvaart van de Mashiach zo: "Yeshua haAdon [de Here Jezus] dan werd, nadat Hij tot hen gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand G'ds!" (Marcus 16:19, NBG), want er staat geschreven: "Aldus luidt het woord van de Eeuwige tot mijn Heer: Zet U aan Mijn rechterhand!" (תְּהִלִּים Tehilim [Psalmen 110:1, NBG).

Lucas gaat verder met zijn verslag: "En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij naar de hemel staarden, terwijl Hij henenvoer, zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Yeshua, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen. Toen keerden zij terug naar Yerushalayim [Jeruzalem] van de berg, genaamd Har haZeitim [de Olijfberg], die dicht bij Yerushalayim is, een Techum Shabat [sabbatsreis] daarvandaan!" (מִפְעֻלוֹת Mif'alot [Handelingen] 1:9-12, NBG). "En zij keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap, en zij waren voortdurend in de tempel, lovende G'd!" (Lucas 24:52-53, NBG). Zo willen ook wij na de viering van de Hemelvaartsdag de resterende tien dagen van de Omertijd benutten om ons grondig voor te bereiden op Zijn spoedige wederkomst.

Een wolk van getuigen

We hebben zojuist de beschrijving van de hemelvaart gelezen, maar wat valt u daarin op? Daar staat een belangrijke aanwijzing die velen helaas over het hoofd zien: "En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk (ענן Anan) onttrok Hem aan hun ogen." Oké, daar staat dus dat een wolk Hem aan hun oog onttrok, maar wat is er zo bijzonder aan de wolk? Wel, het is niet zomaar een wolk! Deze aanwijzing geeft namelijk aan, dat de heiligen, die in de opstanding van Yeshua deelden, ook in Zijn hemelvaart deelden! U zult nu wel denken: waar heeft hij het over? Ik heb het over een andere gebeurtenis, waar helaas ook vaak overheen gelezen wordt. In מַתִּיתְיָהוּ Matit'yahu [Mattheüs] 27:51-53 lezen wij, dat er vlak na de opstanding van Yeshua nog een tweede opstanding volgde: "En zie, het voorhangsel van de Tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden, en de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na Zijn opstanding en kwamen in de heilige stad waar zij aan velen verschenen!" (NBG).

Wie waren de ontslapen heiligen, die uit hun graven opstonden? Worden hier misschien alle rechtvaardige gelovigen uit TeNaCH [het Oude Testament] bedoeld? Wie de opgestane heiligen precies waren, weten we niet, in elk geval waren het niet àl de rechtvaardige

gelovigen uit de TeNaCH, want Matit'yahu schrijft duidelijk: *“Vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt.”* Velen - maar niet allen! David haMelech [koning David] was er in elk geval niet bij, want Keifa haShaliach (de apostel Petrus) zegt na de Omertelling in מִפְעֻלוֹת Mif'alot [Handelingen] 2:29 tijdens Shavuot [het Wekenfeest]: *“Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag.”* Wie dus precies allemaal deze heiligen waren, die op dezelfde dag als Yeshua zijn opgestaan, is voor ons helemaal niet relevant, maar wat wel belangrijk voor ons is te weten is het feit, dat zij deel hadden aan Zijn opstanding! Zij gingen een geheel nieuw leven binnen en ontvingen nieuwe, verheerlijkte lichamen, gelijk aan het lichaam dat Yeshua zelf ontvangen had. In מִתְתִּיחוּ Matit'yahu [Mattheüs] 27:53 lezen wij immers, dat zij in de heilige stad Yerushalayim aan velen zijn verschenen. In Het Boek is dit als volgt vertaald: *“Na de opstanding van Yeshua [Jezus] verlieten zij de begraafplaatsen en gingen naar Jeruzalem. Daar werden zij door vele mensen gezien!”* Ze waren niet langer onderworpen aan de natuurlijke beperkingen van een gewoon, fysiek lichaam.

Tussen haakjes: uit vers 53 kunnen we tevens concluderen, dat het hoogstwaarschijnlijk niet alleen maar oudtestamentische gelovigen van eeuwen geleden waren, maar ook volgelingen van Yeshua die recentelijk overleden waren, want zij zullen ongetwijfeld aan mensen verschenen zijn, die ze persoonlijk kenden, want hoe konden ze anders weten dat deze personen eerst gestorven waren en nu weer leefden? De opgestane heiligen zijn in elk geval daarna met hun opstandingslichamen beslist niet meer in hun graven teruggekeerd om daar opnieuw aan de ontbinding te worden overgegeven, hetgeen ook met Lazarus niet het geval was, want zij waren immers al verheerlijkt. Als een uit de doden opgewekt persoon een nieuw aards lichaam zou ontvangen dat later wederom zou sterven, dan zou dit immers niets anders dan reïncarnatie zijn, en dat is in strijd met G'ds Woord. Dit roept natuurlijk wel de vraag op: Als ze niet meer opnieuw gestorven zijn en dus het eeuwige leven in hun nieuwe verheerlijkte lichamen hebben ontvangen, waar zijn ze dan nú? Waar gingen ze heen nadat ze na hun opstanding aan hun familie, vrienden of burens waren verschenen? Heeft u zichzelf dat nooit afgevraagd of stond u daar eigenlijk nooit echt bij stil? Als wij uitsluitend lezen dat vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt, dat zij uit de graven klommen en in de heilige stad kwamen waar zij aan velen verschenen en daarna niets meer over hen vernemen, dan lijkt mij de vraag toch legitiem wat er daarna met hen gebeurde. Lopen ze nu nog steeds in de straten van Jeruzalem rond zonder dat men daar erg in heeft? Ik denk het niet en daarom kom ik nu weer terug op het stuk over de hemelvaart, dat we zojuist hebben gelezen, want ik geloof, dat deze heiligen, die in de opstanding van Yeshua deelden, ook in Zijn hemelvaart deelden!

Een wolk onttrok Yeshua aan de ogen van Zijn Sh'lichim [apostelen]. Wat voor een wolk? Daarvoor moeten we עֲבָרִים Ivrim [Hebreeën] 12:1 raadplegen: *“Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen (עֲדִים Anan Edim) rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die voor ons ligt!”* (NBG). Wat is dit voor een 'wolk van getuigen' waarover de schrijver van de Hebreeënbrief hier spreekt? Het tekstverband maakt duidelijk dat hij hier doelt op verschillende oudtestamentische heiligen, wiens geloofsdaden hij beschreven heeft in het voorafgaande hoofdstuk. Deze lang geleden gestorven heiligen worden ons hier dus beschreven als een wolk van getuigen die iedere gelovige omringt die in dit leven de wedloop van het geloof gaat lopen. Zo zien we dat het beeld van de wolk hier wordt verbonden met de geloofsgetuigen uit TeNaCH. Een logische gevolgtrekking is derhalve dat Yeshua op de dag van Zijn hemelvaart werd omringt door een wolk van getuigen (עֲדִים Anan Edim): de heiligen, die met Hem waren opgewekt! Vandaar dat we dus lezen: *“...en een wolk (עֲנַן Anan) onttrok Hem aan hun ogen!”* (NBG). NBV: *“...en opgenomen in een wolk (עֲנַן Anan), zodat ze Hem niet meer zagen!”*

We weten ook dat er een grote overeenkomst is tussen de hemelvaart van Yeshua en Zijn wederkomst, want de beide engelen zeiden: *“Deze Yeshua, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen.”* מִפְעֻלוֹת Mif'alot [Handelingen] 1:11). Het zal ons derhalve ook niet verbazen, dat we in dit verband

eveneens het woord wolken (עננים Ananim) tegen komen in Zijn antwoord op de vraag van de hogepriester of Hij de Mashiach is: *“En Yeshua zeide: Ik ben het, en gij zult de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende met de wolken des hemels (עם-ענני השמים im-Ananei haShamayim).”* Let wel: het woordje עם ‘im’ betekent ‘samen met’, hetgeen ook bij het Griekse woord μετά meta het geval is, en zo zegt Yeshua hier in Marcus 14:62 dus niet dat Hij *in* of *op* de wolken komt, maar *met* de wolken! Dat blijkt overigens ook uit דניאל Dani’el [Daniël] 7:13, waar wij lezen: *“Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels (עם-ענני שמיא im-Ananei Sh’maya) kwam iemand gelijk een mensenzoon!”* (NBG). Alweer hetzelfde עם im: samen *met*, niet *in* of *op*. Maar waarom zegt Yeshua dat Hij samen met de wolken des hemels komt? Omdat de wolken des hemels de heiligen zijn, die zich nu en tot Zijn wederkomst in de hemel bevinden. In זכריה Zechar’ya [Zacharia] 14:5 wordt dit verduidelijkt: *“En de Eeuwige, mijn G’d, zal komen, alle heiligen met Hem (כל-קדשם עמך Kol-Qadoshim im’cha).”* Ook in חזיון Chizayon [Openbaring] 1:7 lezen we dat Yeshua op dezelfde wijze terugkomt zoals Hij in de hemel was opgevaren: *“Zie, Hij komt met de wolken (עם-העננים im-haAnanim) en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weklagen. Ja, amen!”* (NBG).

Zo vervullen de opstanding en hemelvaart van Yeshua omringt door Zijn heiligen op uiterst nauwkeurige en volmaakte wijze alles wat zowel TeNaCH alsook B’rit haChadasha hierover hebben voorspeld, en het zou ook precies gelijk zijn aan de wijze waarop Zijn beloofde wederkomst zich zal voltrekken: *“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Yeshua gestorven en opgestaan is, zal G’d ook zo hen, die ontslapen zijn, door Yeshua wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst van Adonai, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Eeuwige zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van een Shofar [ramshoorn] G’d’s, nederdalen van de hemel, en zij, die in de Mashiach gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Eeuwige tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Eeuwige wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden!”* (1 Thessalonicenzen 4:13-18, NBG). Zo mogen wij op de Hemelvaartsdag ook vol verwachting uitkijken naar Zijn wederkomst.

Parellen met Henoch en Elia

Hoewel de hemelvaart van Yeshua één van de belangrijkste gebeurtenissen in de Bijbel is, worden ook in TeNaCH [de Hebreeuwse Bijbel] twee g’dvrezende mannen genoemd, die eveneens naar de hemel werden opgenomen: Chanoch [Henoch] en Eliyahu [Elia]. Om de volledige impact van het verhaal van Yeshua’s hemelvaart te begrijpen, moeten we ook de verhalen van hun hemelvaart kennen. Laten we daarom kort kijken naar de parallellen die we zien in de verhalen van deze beide uitverkorenen, waarvan we mogen uitgaan, dat zij de twee getuigen zullen zijn, die na de Wegname van de Gemeente naar de veilige schuilplaats door HaShem naar de aarde gestuurd zullen worden om gedurende de Grote Verdrukking te profeteren zoals beschreven in חזיון Chizayon [Openbaring] 11:3-12.

Om te beginnen is er in de Tora slechts een korte verwijzing naar de hemelvaart van Chanoch [Henoch] te vinden: *“En Henoch wandelde met G’d, en hij was niet meer, want G’d had hem opgenomen!”* (בראשית B’reshit [Genesis] 5:24, NBG). BasisBijbel: *“Henoch leefde met G’d. En opeens was hij er niet meer, want G’d had hem meegenomen naar de hemel!”* Hier wordt weliswaar niet letterlijk gesproken over een hemelvaart, maar een opname in de hemel komt in feite op hetzelfde neer. Ook het boek Hebreeën beschrijft deze gebeurtenis: *“Door zijn geloof werd Henoch in de hemel opgenomen en bleef de dood hem bespaard: hij was er niet meer, want G’d had hem weggenomen. De Schrift getuigt dat hij, voor hij werd weggenomen, leefde zoals G’d het graag ziet. En zonder geloof is dat onmogelijk. Wie G’d wil naderen moet geloven dat Hij bestaat en dat Hij beloont wie Hem zoeken!”* (עבריים Iv’rim

[Hebreeën] 11:5-6, Groot Nieuws Bijbel). Bijbel in Gewone Taal: *“Ook Henoch had een groot geloof. Daarom hoefde hij niet te sterven. Hij werd door G'd naar de hemel gehaald en was niet meer op aarde. In de heilige boeken staat dat Henoch leefde zoals G'd het wilde. Dat laat zien dat Henoch geloofde. Want om bij G'd te kunnen komen, moet je geloven dat G'd bestaat. En dat Hij je zal belonen als je Hem echt zoekt!”*

Het tweede voorbeeld van een hemelvaart in de TeNaCH is die van de profeet Eliyahu [Elia], die gedetailleerd beschreven in het tweede boek der koningen: *“Bij de oever van de Jordaan hielden ze stil. Vijftig profeten die hen waren gevolgd bleven op een afstand staan kijken. Eliyahu [Elia] deed zijn mantel af en vouwde hem dubbel. Hij sloeg ermee op het water, waarop het naar links en naar rechts wegvloede en zij tweeën droog konden oversteken. Terwijl ze overstaken vroeg Eliyahu aan Elisha [Elisa]: Wat kan ik nog voor je doen voor ik van je wordt weggenomen? Vraag het maar. Elisha antwoordde: Laat mij dubbel in uw geest delen. Je vraagt iets heel moeilijks, zei Eliyahu. Als je ziet hoe ik van je word weggenomen, zal je wens vervuld worden, maar als je het niet ziet, gebeurt het niet. En terwijl ze liepen te praten, werden ze plotseling uit elkaar gedreven door een wagen van vuur, met paarden van vuur ervoor, en Eliyahu werd in een stormwind meegevoerd naar de hemel. Elisha zag het gebeuren en riep uit: Vader, vader! Strijdwagen en ruitery van Israël! Toen hij Eliyahu niet meer kon zien, scheurde hij zijn kleren. Hij raapte Eliyahu's mantel, die was afgegleden, op, en liep terug. Bij de oever van de rivier hield hij stil. Hij sloeg met Eliyahu's mantel op het water en riep uit: Waar is de Eeuwige, de G'd van Eliyahu? Dus ook hij sloeg op het water en opnieuw vloede het naar links en naar rechts weg, zodat Elisha kon oversteken. De profeten van Jericho, die Elisha vanaf de overkant in het oog hielden, zeiden tegen elkaar: De geest van Eliyahu is op Elisha neergedaald!”* (מלכים ב' M'lachim bet [2 Koningen] 2:7-15, NBV).

Met de hemelvaart van Eliyahu haNavi [de profeet Elia] werd zijn zalving doorgegeven aan zijn leerling Elisha. Dit verhaal ondersteunt de betekenis van de Hemelvaartsdag en de connectie ervan met de uitstorting van Ruach haQodesh [de Heilige Geest] tijdens Shavuot [het Wekenfeest], Zo konden ook de leerlingen van Yeshua pas nadat hun meester naar de hemel was opgenomen een krachtige zalving ontvangen. Voordat Yeshua opsteeg naar de hemel, zei Hij tegen hen: *“Ga niet weg uit Jeruzalem, maar blijf daar wachten tot de belofte van de Vader, waarover jullie van Mij hebben gehoord, in vervulling zal gaan. Yochanan [Johannes] doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de Heilige Geest!”* (מפעלות Mif'alot [Handelingen] 1:4-5, NBV). Na zijn hemelvaart kwam de Heilige Geest over hen zoals ook de geest van Eliyahu na zijn hemelvaart op Elisha was neergedaald. En net zoals Yeshua eens terug zal komen, zo zal ook Eliyahu terugkeren als de voorloper van de Mashiaach, want er staat geschreven: *“Voordat de Dag van de Eeuwige aanbreekt, stuur Ik jullie de profeet Elia, en hij zal ervoor zorgen dat ouders zich verzoenen met hun kinderen en kinderen zich verzoenen met hun ouders!”* (מלאכי Mal'achi [Maleachi] 3:23-24, NBV). Dat wordt ook door Yeshua zelf bevestigd: *“Elia komt inderdaad om voorbereidend werk te doen!”* (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 17:11, Het Boek) en: *“Elia zal inderdaad eerst komen om alles in orde te maken!”* (Marcus 9:12, Het Boek). Zo dient de toekomstige taak van de profeet Eliyahu, ter voorbereiding op de wederkomst van de Mashiaach. Daarom wordt er volgens de traditie met Pesach altijd een ereplaats aan de seidentafel met een vijfde beker voor Eliyahu gereserveerd en de deur voor hem wagenwijd opengezet.

Vervulling van Daniël's visioen

De hemelvaart van Yeshua wordt vaak gezien als typisch christelijk en niet als Joods, terwijl we hier juist een zeer Joodse letterlijke vervulling zien van het visioen, dat de profeet Daniël gedetailleerd beschreef: *“Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een Mensenzoon; Hij begaf Zich tot de Oude van dagen, en men leidde Hem voor deze; en Hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden Hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en Zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is!”* (דניאל Dani'el [Daniël] 7:13-14, NBG). Volgens de Talmud gaat dit over de Mashiaach. In סנהדרין Sanhedrin 98a

interpreteren de Joodse wijzen zowel Daniël 7:13 alsook Zacharia 9:9 als de komst van de Messias: „Rabbi Alexandri zegt: Rabbi Yehoshua ben Levi wijst op een tegenstrijdigheid tussen twee beschrijvingen van de komst van de Mashiach. Er staat geschreven: ‘Er kwam met de wolken des hemels iemand die eruitzag als een Mensenzoon... en Hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht... Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij!’ En er staat geschreven: ‘Zie, uw koning komt tot u, Hij is rechtvaardig en zegevierend, nederig, en rijdende op een ezel, op een ezelshengst, een ezelinnejong!’ Rabbi Alexandri legt uit: Als het Joodse volk verlossing verdient, zal de Mashiach op een wonderlijke wijze komen met de wolken des hemels. Als ze geen verlossing verdienen, zal de Mashiach nederig komen en rijdend op een ezel!’” Dat laatste heeft trouwens reeds een voorvervulling gekregen bij de intocht van Yeshua in Jeruzalem, waar Hij als koning werd onthaald (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 21:1-9 en יוחנן Yochanan [Johannes] 12:12-16).

Op sommige Joodse websites vragen orthodoxe lezers zich serieus af hoe een dergelijke interpretatie van de wijzen in de Talmud valt te rijmen met de tekst van Daniël zelf, die beschrijft hoe “iemand als een Mensenzoon” met de wolken naar de Eeuwige komt, die op Zijn troon in de hemel zit en daar van Hem het koningschap over de aarde ontvangt. Zij zien daar geen logica in, want het visioen suggereert immers, dat de Messias met de wolken naar de hemel zal opstijgen en niet het tegenovergestelde, namelijk, dat de Messias met de wolken vanuit de hemel zal neerdalen om tot het Joodse volk te komen. Ik begrijp hun verwarring maar al te goed gezien het feit, dat ze B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] niet kennen en derhalve ook niet op de hoogte zijn van de belofte aan Zijn Tal'midim [discipelen], dat Hij op dezelfde wijze zal wederkomen als zij Hem ten hemel hebben zien varen. Het visioen van Daniël beschrijft dus zowel Zijn hemelvaart naar G'ds troon alsook Zijn wederkomst als Koning van Israël en Zijn eeuwige heerschappij over de gehele aarde.

Yeshua zal op dezelfde wijze terugkomen

Lucas vertelt ons in zijn verslag over de hemelvaart, dat er plotseling twee mannen in witte kleren bij de discipelen stonden, terwijl zij nog steeds naar de hemel starden nadat Yeshua uit het zicht was verdwenen. Dit waren hemelse boodschappers, die tegen hen zeiden: “Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Yeshua [Jezus], die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen!” (Handelingen 1:11). De boodschap die deze engelen overbrachten, had een dubbele betekenis: Yeshua haMashiach [Jezus Christus] zal zeker terugkeren naar de aarde. Net zoals Hij werd opgenomen in de wolken, zo zal Hij ook terugkeren in de wolken, want Hij zei zelf over Zijn wederkomst: “Daarna zal het laatste teken van Mijn komst aan de hemel te zien zijn. Heel de wereld zal jammeren en klagen. Iedereen zal Mij zien komen in de wolken aan de hemel, met grote macht en majesteit!” (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 24:30, Het Boek). En zoals Hij van de Olijfberg naar de hemel opsteeg, zo zal Hij ook weer op dezelfde Olijfberg neerdalen, zoals geschreven staat: “Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts!” (זכריה Zechar'ya [Zacharia] 14:4). Door nadrukkelijk ‘deze Yeshua’ te zeggen geven de engelen heel duidelijk aan, dat Hij bij zijn terugkeer naar de aarde Zijn eigen identiteit zal behouden en als zodanig ook voor iedereen herkenbaar zal zijn.

Conclusie

Hoewel het verhaal van de hemelvaart niet in het evangelie van Yochanan [Johannes] staat opgetekend, gaf Yeshua daarin wel een duidelijke verwijzing naar deze gebeurtenis toen Hij zei: “Ik ben het brood des levens. Uw vaders hebben in de woestijn het manna gegeten en zij zijn gestorven; dit is het brood, dat uit de hemel nederdaalt, opdat wie ervan eet, niet sterft. Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, voor het leven der wereld. [...] Yeshua nu wist bij Zichzelf, dat Zijn discipelen hierover morden, en Hij

zeide tot hen: Geeft u dit aanstoot? Wat dan, indien gij de Zoon des mensen daarheen zaagt opvaren, waar Hij tevoren was?” (יוחנן Yochanan [Johannes] 6:48-51 en 61-62, NBG). Het Boek: “En als u Mij, de Mensenzoon, naar de hemel ziet teruggaan, wat dan?”

Ik wil deze Bijbelstudie afsluiten met de belangrijke instructies, die Yeshua nog vlak voor Zijn hemelvaart aan Zijn tal'midim [discipelen] had gegeven: “En Yeshua trad naderbij en sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld!” (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 28:18-20, NBG). “En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe talen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden. Yeshua haAdon [de Here Jezus] dan werd, nadat Hij tot hen gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand G'ds. Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Eeuwige medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden!” (Marcus 16:15-20, NBG).

Mogen ook wij ons de woorden van de beide engelen op deze Hemelvaartsdag zeer ter harte nemen om geen tijd te verspillen door naar de hemel te kijken, want voorlopig komt Hij toch nog niet terug omdat eerst nog het een en ander moet gebeuren, zoals de oorlog van Gog en Magog en de bouw van de derde Tempel, maar de handen uit de mouwen steken! Er is werk aan de winkel, want: “De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig!” (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 9:37 en Lucas 10:2, NBG). Yeshua heeft gezegd, dat het einde pas zal komen als het Goede Nieuws over het Koninkrijk van G'd overal ter wereld wordt verkondigd, zodat onder alle volken van Hem is getuigd en alle mensen de kans hebben gekregen om een keuze te maken (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 24:14). Wij zien dit nu voor onze ogen in vervulling gaan, want inmiddels is een complete Bijbelvertaling al in 459 talen beschikbaar en gedeeltelijke Bijbelvertalingen zelfs in 2049 talen! Via het internet, maar ook via de radio, televisie en zendelingen ter plaatse wordt de Blijde Boodschap tot in alle uithoeken van de wereld verkondigd. Het is een opdracht voor ons allen om actief mee te werken aan de verkondiging van het Evangelie, want Yeshua heeft nog kort voor Zijn hemelvaart gezegd: “Jullie moeten naar alle volken gaan, zodat iedereen Mijn leerling kan worden. Jullie moeten de mensen dopen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Leer de mensen om zich te houden aan alles wat Ik jullie verteld heb. En vergeet nooit: Ik ben altijd bij jullie, totdat de nieuwe wereld komt!” (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 28:19-20, Bijbel in Gewone Taal). Amen!

Werner Stauder